

Click to enable
Adobe Flash Player

- Τοπική Ωρα -

Δευτέρα, 05 Ιανουαρίου 2009

Alithia Online

Κύριο Άρθρο
ΑΠΟΨΗ

ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ: Οι Τρίδυμες και η μάγισσα νονά τους

Αρθρογραφία
[ΕΝ ΔΗΚΤΙΚΑ](#)
[ΕΠΩΝΥΜΩΣ](#)
[ΕΝΑ ΚΛΘΕ ΜΕΡΑ](#)
[ΕΝ ΟΛΙΓΟΙΣ ΠΟΛΛΑ](#)
[ΥΠΕΡ&ΚΑΤΑ](#)
[ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΣΔΣ](#)
[ΓΛΩΣΣΙΚΑ ΠΑΡΕΡΙΑ](#)

Τελευταίες Ειδήσεις

Πρώτη Σελίδα

- ΤΟ ΘΕΜΑ
- ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
- ΚΟΙΝΩΝΙΑ
- ΑΠΟΨΕΙΣ&ΘΕΣΕΙΣ
- ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ
- ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
- SPORT DAY
- ΧΡΗΣΙΜΑ
- ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
- ΑΦΙΞΕΙΣ
- ΠΛΟΙΩΝ
- ΑΦΙΞΕΙΣ
- ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
- ΑΣΤΡΑ
- ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
- ΠΡΟΦΙΛ
- ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
- RSS Feed

Το καλύτερο με τα βιβλία της Έλλης Παιονίδου είναι αυτό: ουδέποτε σε απογοητεύουν. Αντιθέτως: δικαιώνουν πάντοτε τις προσδοκίες σου, κάτι που φανερώνει τη λογοτεχνική της ικανότητα, αλλά και τη λογοτεχνική της ευστάθεια. Τη φορά αυτή, Οι τρίδυμες και η μάγισσα νονά τους αποδείχτηκαν, για μένα, ξεχωριστές. Πρώτα απ' όλα, για το θέμα τους, μετά για τα μηνύματά τους και, τέλος, για τη χρονική στιγμή που με ταξίδεψαν στα σύνορα του ρεαλισμού και του παραμυθιού. Δηλαδή, μία ημέρα πριν από τα Χριστούγεννα όταν, σχεδόν όλοι, ανεξαρτήτως ηλικίας και τιμής του σακχάρου, ίσως και ρευματισμών, γινόμαστε παιδιά και καταβροχθίζουμε καραμέλες και παραμύθια με την ίδια βουλιμία. Το βιβλίο, που κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Πατάκη, παραθέτει, με εντυπωσιακό τρόπο, τις περιπέτειες τριών κοριτσιών που χάνουν, νωρίς, τη μητέρα τους και αναγκάζονται να περπατήσουν μέσα στις τσουκνίδες των κινδύνων, μόνες και απροστάτευτες. Αλλά, τώρα που το σκέφτομαι καλύτερα, όχι και τόσο μόνες, αφού τις ακολουθεί κατά πόδας, φτάνει να το καλέσουν, ένα Στοιχειό, και όχι και τόσο απροστάτευτες, αφού τις έχει αναλάβει η Καλομοίρα. Φυσικά, για να λειτουργήσουν αυτά χρειάζονται δεξιότητες και, πρωτίστως, τυφλή πειθαρχία. Μπορεί η Φεγγαρένη, η Μελένη και η Ξεφτέρη να διαθέτουν σπάνια προσόντα, μπορεί να κομπάζουν η πρώτη για την ομορφιά της, η δεύτερη για τη φωνή της και η τρίτη για την ευφροσύνη της, αλλά, παιδιά εν παραμυθίω, αυτά δεν αρκούν. Συν Αθηνά και χείρα κίνει. Ή, το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δυο το πρόσωπο.

Αυτή που συναρπάζει στην ιστορία της Έλλης Παιονίδου είναι η ελκυστική μεταφορά συμπεριφορών της καθημερινότητας, δικές μας και των πλησίον μας, και, ταυτόχρονα, η μετάδοση αρχών και αξιών, μακριά όμως από κουραστικούς μελοδραματισμούς και διδακτισμούς. Εξάλλου, μέχρι να δικαιωθούν οι Τρίδυμες περνάνε των παθών τους τον τάραχο, συχνά από δική τους υπαιτιότητα. Σίγουρα, κυριαρχεί η κακία και η μοχθηρία του Σπαγγοραμμένου, σίγουρα η άσπλαχνη αδελφή του πρίγκηπα και, αργότερα, βασιλιά, είναι μία αδιάστακτη μέγαιρα, αλλά και οι φίλες μας είναι τρωτές και με αχιλλείες πτέρνες.

Η Έλλη Παιονίδου ξεδιπλώνει εδώ ένα παραμύθι αληθινό σαν τη ζωή. Με όμορφες παρομοιώσεις, με ισορροπημένες ανατροπές, με σπιντάρδα και ρυθμό. Έχουμε φύλακες άγγελους στο διάβα μας; φαίνεται να είναι το κυριαρχικό ερώτημα της συγγραφέως. Κι αν έχουμε, πώς τους αξιοποιούμε; Τους καλούμε με την παραμικρή αφορμή, για ψύλλου πήδημα, ή όταν φτάσει ο κόμπος στο χτένι;

Έχω απολαύσει και την τελευταία αράδα του παραμυθιού της Παιονίδου, αλλά θεωρώ, αφού περί ορέξεως ουκ έστι φιλονικία, ως το ζουμερότερο κομμάτι αυτό που ακολουθεί. Μοιάζει να είναι και πορτοκάλι, και μήλο και ρόδι.

Η Ξεφτέρη τράβηξε ανατολικά έχοντας αγκαλιά το ρόδι της. Στο δρόμο συναντά ένα γέροντα.

Η καλή μέρα απ' το πρωί φαίνεται. Για πού με το καλό, κορίτσι μου, και βιάζεσαι; της κάνει.

Το γοργόν και χάριν έχει. Πάω στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα, λέει η Ξεφτέρη. Μπα-μπα, βλέπω είσαι γρήγορη στα λόγια και μ' αρέσεις. Θέλεις να βάλουμε ένα στοιχείμα, ποιος θα πει το πιο καλό και το πιο ταιριαστό γνωμικό;

Γιατί όχι; λέει η Ξεφτέρη.

Εμπρός, λοιπόν, αρχίζουμε, λέει ο γεράκος. Πρόσεχε, όμως, όποιος βιάζεται σκοντάφτει. Πώς σε λένε; Μίλησέ μου για σένα.

Το όνομά μου είναι Ξεφτέρη, τι άλλο να σου πω; Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια.

Ποια είναι η γνώμη σας για το νέο μας site;

- Θα μπορούσε να ήταν καλύτερο
- Καθόλου καλό
- Αρκετά καλό
- Πάρα πολύ καλό

[Ψηφίστε τώρα!](#)

Πρόσεξε πώς μιλάς, κορίτσι μου, στο γεροντότερό σου. Το έξυπνο πουλί από τη μύτη πιάνεται.

Για δέστε ποιος μιλά. Δάσκαλε που δίδασκες και νόμους δεν εκράτεις.

Εσύ δεν υποφέρεςαι, της κάνει ο γέρος. Για κάθε λόγο έχεις αντίλογο. Η γλώσσα σου κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει.

Σου μοιάζω, παππούλη, στη γλώσσα, δεν νομίζεις; Εγύρισε ο τέτσηρης και βρήκε το τσουκάλι.

Για κοιτά το ανήλικό πώς μου μιλάει. Πού θα πας, όμως, μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη, τρεις και την κακιά του μοίρα.

Παππού, ο βρεγμένος δεν φοβάται το ποτάμι. Τι έχω να χάσω; Περιουσία μου είναι όλη κι όλη αυτό εδώ το ρόδι.

Με το ρόδι τι μπορείς να κάνεις; Ένα χελιδόνη δεν φέρνει την άνοιξη.

Κάλιο ένα και στο χέρι, παρά δέκα και καρτέρει, είτε η Ξεφτέρη. Εξάλλου, στην αναβροχιά καλό είναι και το χαλάζι. Κι ακόμη, όπου ακούς πολλά κεράσια κράτα μικρό καλάθι. Κι ακόμη...Ούτε γάτα ούτε ζημιά. Κι ακόμη...Αν δεν στηρίζεις το σπίτι σου θα πέσει να σε πλακώσει. Κι ακόμη...

Φτάνει! Φτάνει! Πέρασες με άριστα τις εξετάσεις! γέλασε ο γέρος. Είσαι πραγματικό ξεφτέρι.

Καλογραμμένο, πυκνογραμμένο, με άποψη αισθητική και εικονογράφηση, το βιβλίο της Παιονίδου λάμπει. Και, μην πιστεύετε πάντοτε τις παροιμίες και τα γνωμικά.

Συχνά, ό,τι λάμπει είναι χρυσός. Και για του λόγου το αληθές, μια τέτοια απόδειξη κρατώ τώρα στα χέρια μου, και είμαι έτοιμος να την ξαναδιαβάσω.

ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΥΝΙΟΥ

Design and development [Hyperlife Technologies Ltd](#)

powered by HL-Core

